

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 25 april 2002

Nr 306—315

INNEHÅLL

Nr		Sidan
306	Lag om ändring av kyrkolagen	2671
307	Lag om ändring av 1 och 9 a § lagen om kyrkans centralfond	2673
308	Statsrådets förordning om ändring av 3 § förordningen om fångforsling	2674
309	Statsrådets förordning om ändring av 9 § förordningen om passgranskningsställen	2675
310	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 11 § förordningen om meteorologiska institutet	2677
311	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	2678
312	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om de grunder som tillämpas då lån godkänns som räntestödslån för ägarbostäder	2680
313	Statsrådets förordning om ändring av 1 § statsrådets beslut om räntor på hyreshuslån med ändrade lånevillkor	2682
314	Statsrådets förordning om ändring av räntan på vissa långfristiga ombyggnadslån för hyresboende och sammanslagna lån	2683
315	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökningar av bassängvatten i simhallar och badanläggningar	2684

Nr 306

Lag

om ändring av kyrkolagen

Given i Helsingfors den 19 april 2002

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut *ändras* i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/1993) 22 kap. 6 § 1 punkten och 24 kap. 5 c §, av dessa lagrum 24 kap. 5 c § sådan den lyder i lag 649/2000, och *fogas* till 19 kap. en ny 8 § i stället för den 8 § som upphävts genom lag 937/1996, som följer:

19 kap.

Domkapitlet

8 §

Förlänande av kyrkliga titlar

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlig belöning (1215/1999) och i den förordning av republikens president som utfärdats med stöd av nämnda lag kan biskopen förläna prosttiteln samt domkapitlet titeln *director cantus* och *director musices*.

22 kap.

Kyrkostyrelsen, kyrkans centralfond och kyrkans avtalsdelegation

6 §

Kyrkans centralfond

Kyrkans centralfond är en för kyrkan gemensam fond, vars tillgångar används inom ramen för centralfondens budget

1) för understödande av församlingar och kyrkliga samfälligheter i svag ekonomisk

RP 2/2002
FvUB 2/2002
RSv 21/2002

ställning samt för utvecklande av samarbetet mellan församlingar och av församlingsstrukturen,

24 kap.

Underställning och ändringssökande

5 c §

*Besvärsförbud i ärenden som hör till
marknadsdomstolens behörighet*

Ändring i ett sådant beslut av en myndighet

Helsingfors den 19 april 2002

i en församling eller i en kyrklig samfällighet, av ett domkapitel eller av kyrkostyrelsen som gäller upphandling får inte sökas på den grund att beslutet strider mot lagen om offentlig upphandling (1505/1992), om prövningen av ärendet hör till marknadsdomstolens behörighet.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2002.

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 307

L a g**om ändring av 1 och 9 a § lagen om kyrkans centralfond**

Given i Helsingfors den 19 april 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 december 1941 om kyrkans centralfond (895/1941) 1 och 9 a §, dessa lagrum sådana de lyder, 1 § i lag 947/1948 och 9 a § i lag 1128/1990, som följer:

1 §

Kyrkans centralfond är en för den evangelisk-lutherska kyrkan gemensam fond, vars medel används för kyrkans gemensamma ändamål, understödande av församlingar och kyrkliga samfälligheter i svag ekonomisk ställning, utvecklande av samarbetet mellan församlingar och av församlingsstrukturen, betalning av pensioner och familjepensioner till anställda inom kyrkan, en församling eller en kyrklig samfällighet samt betalning av andra utgifter som grundar sig på lag eller förbindelse så som bestäms i kyrkolagen (1054/1993).

9 a §

Understöd enligt prövning kan beviljas en församling eller kyrklig samfällighet, om

Helsingfors den 19 april 2002

denna på grund av avsides läge, långa avstånd, skärgårdsförhållanden, lågt medlemsantal, byggprojekt, utvecklande av samarbetet mellan församlingar och av de ekonomiska församlingsenheterna eller på grund av andra särskilda orsaker är i behov av ekonomiskt stöd.

Kyrkostyrelsen kan bevilja understöd enligt prövning för viss tid även för att ett ändamålsenligt och kostnadsmässigt fördelaktigt samarbete mellan församlingar eller en ändamålsenlig och kostnadsmässigt fördelaktig församlingsstruktur skall kunna åstadkommas, trots att understöd enligt prövning inte annars skulle kunna beviljas.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2002.

Republikens President**TARJA HALONEN**Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 308

**Statsrådets förordning
om ändring av 3 § förordningen om fångforsling**

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, fogas till 3 § förordningen den 31 mars 1954 om fångforsling (165/1954) ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Justitieministeriet och inrikesministeriet kan för varje enskild straffanstalt avtala om uppgiftsfördelningen mellan fångvårdsmyndigheterna och polismyndigheterna på något annat sätt än vad som anges i 1 och 2 mom.,

om det på grund av de resurser som fångvårds- och polismyndigheterna har till sitt förfogande samt regionala och lokala förhållanden är ändamålsenligt.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Helsingfors den 18 april 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Lagstiftningsrådet Ulla Mohell

Nr 309

Statsrådets förordning
om ändring av 9 § förordningen om passgranskningsställen

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *ändras* i förordningen den 27 maj 1992 om passgranskningsställen (461/1992) 6 § 2 mom., 7 § och 9 §, av dessa lagrum 6 § 2 mom. sådant det lyder i förordning 641/2000 samt 7 § och 9 § sådana de lyder i förordning 222/2001, som följer:

6 §

Hamnar

— — — — —
 Av hamnar är dock endast Jakobstad, Kaskö, Kemi, Nuijamaa och Nystad passgranskningsställen för fritidsbåtar.

7 §

Sjö- och gränsbevakningsstationer

Passgranskningsställen för fritidsbåtar är förutom de hamnar som nämns i 6 § 2 mom. Aspö, Björneborgs, Brahestads, Bågaskärs, Enskärs, Glosholmens, Hangö, Hitis, Jussarö, Kalajoki, Karleby, Kotka, Kummelgrunds, Kökars, Mariehamns, Nagu, Orrengrunds, Porkala, Pörtö, Raumo, Röyttä, Storklubbs, Susiluoto, Sveaborgs, Vallgrunds, Valsörarnas och Virpiniemi sjöbevakningsstationer samt Santio passgranskningsställe.

9 §

Inresa via havsområde

Fartyg som via ett havsområde kommer in i landet och överskrider det inre territorial-

vattnets yttre gräns enligt lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956) skall anlända till passgranskningsstället längs den kortaste allmänna farleden för genomförande av gränskontroll enligt lagen om gränsbevakningsväsendet (320/1999).

Med avvikelse från 1 mom.

1) vidtas inga gränskontrollåtgärder i fråga om regelbunden passagerartrafik mellan Finland och en annan stat som i enlighet med den i Schengen den 19 juni 1990 ingångna konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (*konventionen*) har avskaffat de inre gränskontrollerna, om trafiken bedrivs längs en allmän farled,

2) kan fritidsbåtar samt sådana fiskefartyg som används för fiske och som har avgått från Finland och rör sig i Östersjöområdet utanför Finlands territorialvattengräns utan att anlöpa en hamn i någon annan stat, komma in i landet utan att använda en allmän farled och utan att anlöpa ett passgranskningsställe samt utan att gränskontrollåtgärder vidtas annat än sporadiskt,

3) kan fritidsbåtar samt sådana fiskefartyg

som används för fiske och som anländer till Finland från en annan stat som har avskaffat de inre gränskontrollerna komma in i landet utan att anlöpa ett passgranskningsställe och utan att gränskontrollåtgärder vidtas annat än

sporadiskt, om dessa vid ankomsten använder en allmän farled.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Helsingfors den 18 april 2002

Inrikesminister *Ville Itälä*

Lagstiftningsråd Tomi Vuori

Nr 310

Statsrådets förordning**om ändring av 1 och 11 § förordningen om meteorologiska institutet**

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådet beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 17 februari 1995 om meteorologiska institutet (212/1995) 1 och 11 §, av dem 11 § sådan den lyder i förordning 772/1997, som följer:

1 §

Meteorologiska institutet skall inom sitt verksamhetsområde svara för observations-, forsknings- och serviceverksamhet som gäller områdena för meteorologi, geomagnetism och rymdfysik samt luftkvalitet. Institutet skall dessutom svara för det internationella samarbetet på området, för produktion av administrativa och tekniska stödtjänster inom rymdforskningen samt för övriga uppgifter som ankommer på institutet enligt bestämmelserna.

11 §

Av generaldirektören krävs högre högskoleexamen, god förtrogenhet med institutets verksamhetsområde och i praktiken visad ledarförmåga samt erfarenhet av ledarskap.

Av en direktör eller någon annan chef för ett resultatområde för forskning krävs doktorexamen, i praktiken visad ledarförmåga, förmåga att utföra utvecklingsarbete och god förtrogenhet med uppgifterna inom sitt resultatområde.

Av en direktör eller någon annan chef för ett annat resultatområde än forskning krävs högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga, förmåga att utföra utvecklingsarbete och god förtrogenhet med uppgifterna inom sitt resultatområde.

Av en forskningsprofessor krävs doktorexamen, i praktiken visad ledarförmåga och förtjänstfull verksamhet inom forsknings- och utvecklingsuppgifter på området i fråga.

Generaldirektören, såvida han eller hon har avlagt doktorexamen, samt ett resultatområdes chef som har avlagt doktorexamen och en forskningsprofessor har professors titel. Chefen för det administrativa resultatområdet har förvaltningsdirektörs titel.

Denna förordning träder i kraft den 25 april 2002.

Helsingfors den 18 april 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Regeringsråd Aila Salminen

Nr 311

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, ändras i förordningen den 19 juli 2001 om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (666/2001) 8 §,

fogas till förordningens 4 § ett nytt 2 mom., till 9 § ett nytt 3 mom., till 10 § ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—6 mom. blir 4—7 mom., samt till förordningen en ny 9 a § och en ny 16 a § som följer:

4 §

Låneandelar

Låneandelen av det räntestödslån som beviljats för byggande av hyreshus utgör 80 procent av det godkända anskaffningsvärdet om låneobjektet är ett hyreshus i vilket det finns sådana delägarbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder (232/2002).

8 §

Räntestöd

Låntagarens bassjälvriskandel för räntan på räntestödslånet är 3,5 procent. Om låneobjektet är ett hyreshus, i vilket det finns sådana delägarbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder, är låntagarens bassjälvriskandel för räntan på räntestödslånet dock 3,8 procent.

Om den årliga räntan på räntestödslånet överstiger beloppet för bassjälvriskandelen, betalas i räntestöd för den övergående delen 95 procent under första låneåret. Procentbeloppet för det räntestöd som betalas för ränta som övergår bassjälvriskandelen minskar därefter under de första tio låneåren årligen med fyra procentenheter för byggnads- och förvärvslån och med sex procentenheter årligen

i fråga om ombyggnadslån. Därefter minskar beloppet årligen med sex procentenheter för samtliga räntestödslån.

Om låneobjektet är ett hyreshus, i vilket det finns sådana delägarbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder, betalas under det första låneåret dock 85 procent i räntestöd för den del av räntan som övergår bassjälvriskandelen. Procentbeloppet minskar därefter med 6 procentenheter årligen.

9 §

Räntestödslån med fasta avkortningar

Om lånet har godkänts för byggande av ett hyreshus, i vilket det finns sådana delägarbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder, skall lånet med avvikelse från det som föreskrivs i 1 mom. avkortas på följande sätt:

År	avkortningsprocent på det ursprungliga lånekapitalet
1— 5	3,0
6—10	4,0
11—15	6,5
16—20	12,0
21—25	21,5
26—30	35,0
30—32	18,0

9 a §

Förtida avkortningar av räntestödslån

Villkoren för räntestödslån skall vara sådana, att lånet, utan kostnader som måste erläggas till den som beviljat kredit, på avtalade förfallodagar för avkortning kan avkortas med mer än vad som förutsätts i avkortningsprogrammet, då den minoritetsägare som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder enligt delägaravtalet har rätt att lösa in den slutliga delen av de aktier som medför rätt att besitta bostaden eller köpa tilläggsandelar av de aktier som medför rätt att besitta bostaden.

10 §

Räntestödslån som bygger på de totala kapitalutgifterna

Om låneobjektet är ett hyreshus, i vilket det

Helsingfors den 18 april 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

finns sådana delägarbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder, är kapitalutgifterna för räntestödet det första låneåret 4,5 procent av det ursprungliga lånebeloppet.

16 a §

Strykande av anteckning om begränsning

En anteckning om begränsning skall strykas när det har utretts att begränsningarna har upphört att gälla. Också fastighetens ägare eller innehavaren av arrenderätten till fastigheten eller, i fråga om anteckningar i aktiebrev och aktiebok, ägaren av de aktier som medför rätt att besitta en bostadslägenhet kan yrka på att en anteckning om begränsning stryks.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Lagstiftningsråd *Tiina Honkanen*

Nr 312

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om de grunder som tillämpas då lån godkänns som räntestödslån för ägarbostäder**

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* rubriken, 1 och 2 §, 4 § 2 mom. och 6 § i statsrådets förordningen den 5 december 2001 om de grunder som tillämpas då lån godkänns som räntestödslån för ägarbostäder (1192/2001), samt *fogas* till förordningen en ny 8 a §, som följer:

Statsrådets förordning**om de grunder som tillämpas då lån godkänns som räntestödslån för ägarbostäder och då boende väljs till delägarbostäder**

1 §

Tillämpningsområde

Social ändamålsenlighet och ekonomiskt behov som avses i 4 § 1 mom. lagen om räntestöd för ägarbostadslån (1204/1993) och 5 § 1 mom. aravalagen (1189/1993) och 11 § 2 mom. lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) skall bedömas på det sätt som bestäms i denna förordning.

Då boende väljs till räntestödbostäder tillämpas denna förordning endast då det är fråga om en delägarbostad som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder (232/2002).

2 §

Grunderna för stöd

Såsom grund för beviljande av stöd till ägarbostadslån och för val av boende till delägarbostäder skall anses det sökande hushållets bostadsbehov, förmögenhet och inkomster.

När ägarbostadslån godkänns som räntestödslån eller när boende väljs till delägarbostäder skall företräde ges de hushåll som har det mest brådskande behovet av bostad

eller ombyggnad av bostaden, som är minst bemedlade och har de lägsta inkomsterna. Undantag från företrädesordningen kan i enskilda fall göras om detta med beaktande av ett hushålls speciella förhållanden och bostadssituationen på orten är särskilt motiverat.

4 §

Förmögenhet

Stöd får inte beviljas, inte heller får sökande väljas till boende i en delägarbostad, om hushållet har förmögenhet som skall beaktas, i en sådan omfattning att hushållet utan statens stöd förmår anskaffa en bostad som motsvarar dess behov eller bygga om sin bostad. I övrigt beaktas förmögenheten såsom en faktor som påverkar lånebeloppet.

6 §

Tabeller över maximiinkomster som godkänns då stöd beviljas

Om det sökande hushållets månadsinkomster, sedan de avdrag som avses i 5 § 2 och 3 mom. har gjorts, inte överstiger maximibeloppen enligt följande tabell, kan:

1) bostadslån för egen bostad godkänns som räntestödslån,

2) beviljas i 7 § 2 mom. aravalagen avsett lån för anskaffning av bostadsaktier som beviljas för inlösen av bostad (*inlösningslån*),

3) överförs ett ovan avsett inlösningslån som beviljats år 1996 eller därefter, eller

4) en sökande väljas till boende i en delägarbostad.

Antal personer					
1	2	3	4	5	6
2 090	2 540	2 720	3 060	3 400	3 630

I Esbo, Helsingfors, Träskända, Grankulla, Kervo, Kyrkslätt, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Vanda och Vichtis tillämpas dock med avvikelse från tabellen i 1 mom. följande maximibelopp för inkomsterna:

Antal personer					
1	2	3	4	5	6
2 320	2 940	3 260	3 650	4 050	4 360

Om det sökande hushållet består av makar

Helsingfors den 18 april 2002

av vilka ingendera har fyllt 40 år då ansökan lämnas in, tillämpas det maximibelopp för inkomsterna som bestäms i 1 och 2 mom. för ett tre personers hushåll eller, om hushållet omfattar ett barn, det maximibelopp som bestämts för ett fyra personers hushåll.

Om hushållet består av flera än sex personer höjs maximibeloppen för inkomsterna enligt 1 och 2 mom. med 170 euro för varje tilläggsperson.

8 a §

Brist på sökande till delägarbostäder som motsvarar förutsättningarna

Då det inte finns sådana sökande till delägarbostäder som uppfyller förutsättningarna enligt denna förordning, kan till boende väljas också andra sökande. Till boende skall härvid likväl utses den sökande vars förhållanden närmast stämmer överens med de förutsättningarna i denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Överinspektör Jorma Pietiläinen

Nr 313

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § statsrådets beslut om räntor på hyreshuslån med ändrade lånevillkor**

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 30 maj 1991 om räntor på hyreshuslån med ändrade lånevillkor (862/1991) 1 § 1 mom., som följer:

1 §

Räntan på bostadslån fastställs på basis av ett hyreshus ålder och förändringen i konsumentprisindexet varje år räknat från den 1 mars till den 1 mars följande år på följande sätt:

Denna förordning träder i kraft den 25 april 2002.

Denna förordning tillämpas på räntor som uppbärs från den 1 mars 2002.

Husets ålder (år)	Andel som skall avdras från eller läggas till förändringen i konsumentprisindexet i procentenheter
1— 7	—2,0
8—12	0
13—15	+ 3,0
16—	+ 4,5

Helsingfors den 18 april 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Överinspektör Ulla-Maija Sirviö

Nr 314

Statsrådets förordning

om ändring av räntan på vissa långfristiga ombyggnadslån för hyresboende och sammanslagna lån

Given i Helsingfors den 18 april 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 18 § 2 mom. och 45 § 3 mom. aravalagen av den 17 december 1993 (1189/1993):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på räntorna på långfristiga ombyggnadslån för hyresboende och sammanslagna lån, om vilka föreskrivs i 37 § 2 mom. och 38 § 1 mom. aravaförordningen (1587/1993).

2 §

Räntan på långfristigt ombyggnadslån för hyresboende

Räntan på ett i 6 § 1 mom. 1 punkten lagen om bostadsproduktion (247/1966) avsett bostadslån för utvidgande eller grundreparation av hyreshus eller grundreparation av bostadsandelslagshus vilket uppbärs i form av annuiteter samt på ett långfristigt ombyggnadslån för hyresboende som beviljats med stöd av aravalagen (1189/1993) före den 1 november 1999 är tills vidare förändringen i konsumentprisindexet ökad med 3,5 procentenheter.

3 §

Räntan på sammanslaget lån

Räntan på lån som sammanslagits med stöd av 6 § 4 mom. lagen om bostadsproduktion eller 14 § 1 mom. aravalagen är tills vidare på

Helsingfors den 18 april 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

basis av förändringen i konsumentprisindexet följande:

Låneåret för det äldsta lånet som sammanslås	Den andel som skall fogas till förändringen i konsumentprisindexet (procentenheter)
1—12	0
13—15	+ 2,0
16—	+ 3,5

4 §

Beräkning av förändringen i konsumentprisindexet

Den ovan 2 och 3 § nämnda förändringen i konsumentprisindexet räknas för den 12 månaders period som utgått i slutet av juli det kalenderår som föregått tidpunkten för justering av annuiteten.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 25 april 2002.

Denna förordning tillämpas på räntor som uppbärs från den 1 mars 2002.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Ulla-Maija Sirviö

Nr 315

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om kvalitetskrav på och kontrollundersökningar av bassängvatten i simhallar och
badanläggningar**

Given i Helsingfors den 17 april 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 32 § hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om kvalitetskrav på och kontrollundersökningar av bassängvatten i simhallar och badanläggningar samt i allmänna inomhus- och utomhusbassänger i motsvarande anläggningar.

Denna förordning tillämpas på bassängvatten i allmänna

- 1) friluftsbad,
- 2) simhallar,
- 3) badanläggningar,
- 4) vattenparker,
- 5) rekreations-, rehabiliterings- och massageanläggningar eller
- 6) andra motsvarande anläggningar.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med *allmän bassäng* en offentlig eller privat bassäng till vilken allmänheten har tillträde mot avgift eller gratis.

Vidare avses i denna förordning med:

- 1) *varmvattensbassäng* en bassäng där vattnets temperatur är över 32 °C,

2) *utomhusbassäng* en bassäng som inte är överbyggd,

3) *bassäng med få besökare* en bassäng som i dygnet eller mellan fullständiga vattenbyten besöks av mindre än 60 personer och vars badbelastning är mindre än 0,3 personer per kubikmeter i dygnet,

4) *bassänggrupp* en grupp av bassänger som har gemensam vattenbehandling på så sätt att vattnet i bassängerna blandas i genomsnitt minst en gång i dygnet,

5) *bassängvatten* vattnet i en bassäng,

6) *utgående vatten* vatten som leds från bassängen till behandling,

7) *returvatten* vatten som efter behandlingen leds till bassängen,

8) *ersättningsvatten* som tillförs bassängsystemet för att ersätta utgående vatten samt

9) *bassängbelastning* antalet badande personer i dygnet dividerat med bassängvolymen (m³).

3 §

Kvalitetskrav på bassängvatten

Bassängvatten får inte innehålla mikroorganismer, parasiter eller ämnen i sådana mängder att de kan inverka menligt på människans hälsa. Bassängvattnet skall upp-

fylla kvalitetskraven i bilaga 1. Bassängvattnet skall också i övrigt vara lämpat för användningsändamålet.

Bassängvattnets mikrobiologiska kvalitet skall i först hand säkerställas genom klordesinfektion. De fysikaliska och kemiska kvalitetskraven på bassängvatten i bilaga 1 har fastställts så, att det finns tillräckligt goda förutsättningar för klordesinfektion och så, att det inte bildas mera biprodukter vid desinfektionen än nödvändigt för att desinfektionen skall lyckas. För att öka effekten av klordesinfektionen kan också andra desinfektionsmetoder användas.

Vid spädbarnssimning skall bassängvattnet vara minst 32 °C och kvalitetskraven för varmvattensbassänger i bilaga 1 tillämpas på mängden fri klor i bassängvattnet.

4 §

Regelbunden kontroll av bassängvattnets kvalitet

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall genom regelbundna undersökningar kontrollera sådant bassängvatten som avses i denna förordning. Provtagningsfrekvensen anges i bilaga 2.

För att säkerställa kvaliteten på bassängvattnet skall anläggningens huvudman följa med att vattenbehandlingen är ändamålsenlig genom att kontrollera kvaliteten på anläggningens bassängvatten samt kvaliteten på returvatten, utgående vatten och ersättningsvatten (driftkontroll).

5 §

Provtagning och undersökning

På provtagningen tillämpas SFS-EN-standarder samt vid behov anvisningar som ges av det laboratorium som undersöker proverna. Bassängvattenprov tas i den del av bassängen där man uppskattar att vattenkvaliteten är sämst. Vid behov gör man en uppföljning av växlingarna i vattenkvaliteten genom att ta prover i olika delar av bassängen.

Om proverna tas av någon annan än den kommunala hälsoskyddsmyndigheten, skall den kommunala hälsoskyddsmyndigheten

försäkra sig om att denna provtagare känner till de allmänna principer som gäller för provtagning. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall genom slumpmässiga parallella prover försäkra sig om kvaliteten på provtagningar som utförs av någon annan än den kommunala hälsoskyddsmyndigheten.

Vid kontrollundersökningarna skall analysmetoder enligt SFS-EN-standarderna eller SFS-standarderna användas, eller om sådana saknas, analysmetoder enligt ISO-standarderna. Vid kontrollundersökningarna kan också sådana metoder användas som är minst lika noggranna och tillförlitliga som metoderna enligt de nämnda standarderna. Analysmetoden skall anges när resultaten meddelas.

6 §

Program för kontrollundersökningar

Anläggningens huvudman skall i samarbete med den kommunala hälsoskyddsmyndigheten göra upp ett program för kontrollundersökningar i vilket anläggningens särdrag beaktas.

Programmet för kontrollundersökningar skall omfatta minst de analyser som anges i bilaga 1 och antalet prover som skall undersökas skall vara minst det antal som anges i bilaga 2. Hälsoskyddsmyndigheten kan bestämma att det antal prover som anges i bilaga 2 skall utökas om det är uppenbart att detta är nödvändigt på grund av orsaker som sammanhänger med kvaliteten på bassängvattnet.

Den provtagningsfrekvens som anges i bilaga 2 kan minskas högst till hälften. En minskning förutsätter att bassängvattnets klorhalt och pH-värde mäts fortlöpande med en utrustning som kontrolleras regelbundet och att vattnets mikrobiologiska kvalitet har uppfyllt kraven under de två föregående på varandra följande åren. Det minimiantal prover som anges i bilaga 2 får dock inte underskridas.

I programmet för kontrollundersökningar skall nämnas vilket laboratorium som undersöker proverna. Om provtagningen utförs av någon annan än den kommunala hälsoskyddsmyndigheten

skyddsmyndigheten, skall också denna provtagare nämnas i programmet för kontrollundersökningar. Dessutom skall bassängens ansvariga skötare nämnas i programmet för kontrollundersökningar.

Programmet för kontrollundersökningar skall granskas minst med fem års intervaller och även däremellan om det på grund av förändrade omständigheter anses vara nödvändigt.

7 §

Säkerställande av kvaliteten på vattenbehandlingen samt de anordningar och material som används vid vattenbehandlingen

Anläggningens huvudman skall ordna cirkulationen av bassängvattnet, tillförseln av ersättningsvatten samt behandlingen och desinfektionen av det utgående vattnet så, att kvalitetskraven i denna förordning uppfylls i alla delar av bassängen oberoende av antalet badare. Vattenbehandlingen i anslutning till vattencirkulationen skall vara tillräckligt effektiv för att avlägsna också sådana organismer och deras resistenta varianter som inte förstörs vid den klordesinfektion som används.

Material som används vid vattenbehandling eller vattencirkulation får inte avge orenheter i bassängvattnet i sådan utsträckning att de kan utgöra en hälsorisk för de badande.

Vid behandling av bassängvatten får endast sådana kemikalier användas, vars användning kan motiveras med att vattnet skall uppnå den kvalitet som avses i denna förordning. För att klorens desinfektionseffekt inte skall äventyras skall man undvika användning av organiska kemikalier som ökar det organiska elementet i bassängvattnet och alltid när det är möjligt välja alternativa oorganiska kemikalier.

8 §

Den kommunala hälsoskyddsmyndighetens skyldigheter

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall när den får kännedom om resultatet av

kontrollundersökningarna kontrollera att bassängvattnet uppfyller kraven i denna förordning och vid behov vidta de åtgärder som föreskrivs i hälsoskyddslagen för att förebygga eventuella hälsorisker.

Om bassängvattnet inte uppfyller de mikrobiologiska kvalitetskraven i bilaga 1 ens efter en förnyad undersökning eller om andra mikroorganismer eller parasiter förekommer i vattnet i en mängd som utgör fara för hälsan, skall den kommunala hälsoskyddsmyndigheten tillsammans med anläggningens huvudman utreda orsaken härtill och ålägga anläggningens huvudman att utan dröjsmål rätta till missförhållandet. Med stöd av 29 § i hälsoskyddslagen kan den kommunala hälsoskyddsmyndigheten vid behov förbjuda användningen av en bassäng som är öppen för allmänheten.

Om bassängvattnet inte uppfyller de fysikalisk-kemiska kvalitetskraven i bilaga 1 skall hälsoskyddsmyndigheten undersöka om avvikelser från kvalitetskraven utgör en fara för hälsan. Om avvikelserna utgör en fara för hälsan, skall den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ålägga anläggningens huvudman att vidta korrigerande åtgärder.

I fråga om allmänna bassänger med få besökare kan kommunens hälsoskyddsmyndighet av motiverade hälsoskyddsmässiga skäl avvika från de skyldigheter som avses i 2 och 3 mom.

9 §

Specialfall

I sådana fall då det misstänks eller konstateras att bassängvattnet är förorenat så, att det kan utgöra en fara för hälsan, kan den kommunala hälsoskyddsmyndigheten förordna att också andra parametrar än de som nämns i bilaga 1 skall bestämmas och analyser utföras oftare än vad som bestäms i bilaga 2.

10 §

Information och rapportering

Anläggningens huvudman skall informera de badande om bassängvattnets kvalitet.

Anläggningens huvudman skall se till att de senaste kontrollundersökningsresultaten jämte utlåtanden finns tillgängliga för de badande.

Om de prover som skall tas enligt kontrollundersökningsprogrammet tas av någon annan än den kommunala hälsoskyddsmyndigheten, skall anläggningens huvudman omedelbart tillställa den kommunala hälsoskyddsmyndigheten resultaten av undersökningen.

Anläggningens huvudman skall inom tre månader efter utgången av varje kalenderår tillställa den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ett sammandrag av resultaten av kontrollundersökningarna.

Helsingfors den 17 april 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

12 §

Övergångsbestämmelse

Kvaliteten på och kontrollen av bassängvatten skall bringas i överensstämmelse med denna förordning före den 1 januari 2004.

Överinspektör Jari Keinänen

KVALITETSKRAV PÅ BASSÄNGVATTEN

	Kvalitetskrav på bassängvatten	Enhet
Mikrobiologiska parametrar ¹⁾		
Heterotrofa bakterier, antalet kolonier vid 22 ± 2 °C	< 100	CFU /ml
vid 36 ± 2 °C	< 100	CFU /ml
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	kan inte påvisas	/100 ml
Fysikalisk-kemiska parametrar		
Grumlighet	≤ 0,4	FTU
pH-värde ²⁾	6,5-7,6	
Bunden klor	≤ 0,4	mg/l
Fri klor ³⁾		
pH ≤ 7,3	≥ 0,3	mg/l
pH > 7,3	≥ 0,4	mg/l
Varmvattensbassänger ^{4) 5)}	≥ 0,6	mg/l
Samtliga bassänger ⁵⁾	≤ 1,2	mg/l
Nitrat	≤ 50	mg/l
KMnO ₄ -tal	≤ 10	mg/l
Urea	≤ 0,8	mg/l
Trihalometaner (THM) som kloroform ^{6) 7)}	≤ 50	µg/l

Anmärkningar:

- 1) Om riktvärdena i kvalitetskraven överskrids, tas ett nytt prov omedelbart.
- 2) Om bassängen kontinuerligt tillförs vatten som uppfyller kvalitetskraven för hushållsvatten så, att detta vatten i genomsnitt stannar i bassängen mindre än fyra timmar (t.ex. kallvattenbassänger), är riktvärdet för pH-värdet < 8,0. I så fall skall halten fri klor vara minst 0,6 mg/l.
- 3) Halten fri klor skall alltid vara minst 1,5 gånger högre än halten bunden klor.
- 4) Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan godkänna ett lägre riktvärde för klorhalten, om klorhalten i en varmvattensbassäng mäts med en kontinuerligt fungerande mätutrustning, det finns ett automatiskt larm när den nedre gränsen för värdet nås och om vattnets mikrobiologiska kvalitet fortlöpande har varit god.
- 5) Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan fastställa högre riktvärden för halten fri klor i bassängvatten än de angivna. Hälsoskyddsmyndigheten kan utfärda ett beslut för högst två månader i sänder om överskridande av den övre gränsen för fri klor, 1,2 mg/l. De badande måste informeras om att riktvärdet för klorhalten har överskridits. När den förhöjda gränsen för klorhalten tillämpas skall den kommunala hälsoskyddsmyndigheten bestämma att bassängvattnets trihalometan- och KMnO₄-värden samt halten bunden klor undersöks.
- 6) Tillämpas inte på utomhusbassänger.
- 7) En tillfällig lindrig överskridning av riktvärdet för KMnO₄-talet är tillåten, om det samtidigt konstateras att trihalometanhalten (THM) inte överskrider riktvärdet.

*Bilaga 2***PROVTAGNINGSFREKVENNS FÖR BASSÄNGVATTEN**

	Heterotrofa bakterier, antalet bakteriekolonier vid 22 °C Heterotrofa bakterier, antalet bakteriekolonier vid 36 °C <i>Pseudomonas aeruginosa</i> Grumlighet pH-värde bunden klor fri klor	Nitrat ³⁾ KMnO₄-halt Urea	Trihalometaner (som kloroform)
Antal prover per år ¹⁾	Varje bassäng 4 prov ²⁾ / år och 1 extra prov/bassäng per 5 000 badgång	Varje grupp av bassänger 2 prov ²⁾ / år och 1 extra prov per 10 000 badgång	Varje bassäng-grupp 1 prov / år

Anmärkningar

- 1) Under kalenderåret skall proverna tas i första hand regelbundet, dock med beaktande av de växlingar i badbelastningen som inträffar under året.
- 2) Minimum för antalet prover.
- 3) Endast i anslutning till spädbarnssimning.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 306—315, 2 1/2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663